

ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ
Γραφεία: ΣΕΙΡΗΝΩΝ 33 —
ΒΥΡΩΝΑΣ 162 31 — ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 7645280

Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ

ΕΤΟΣ 19ο
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 52
ΙΟΥΝΙΟΣ-ΙΟΥΛΙΟΣ 1992

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ — ΕΚΔΟΣΗ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ ΠΟΥ ΕΔΡΕΥΕΙ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

ΜΑ·Ι·ΟΣ '52 - ΜΑ·Ι·ΟΣ '92 40 χρόνια από τα εγκαίνια του δρόμου στο χωριό μας

Πέρασαν 40 χρόνια από το Μάιο του '52, που γίναν τα εγκαίνια της αμαξίτης οδού Δομνίστας — Νεοχωρίου.

Αλήθεια πώς περνούν τα χρόνια!...

Σαν να 'ταν χθες, θυμάμαι, να περνάει τ' αυτοκίνητο κάτω απ' την αψίδα, που στήθηκε για την περι-

χοροστάσι του χωριού!...

Χαμόγελα και ενθουσιασμοί! Ζητωκραυγές και παλαμάκια! Μάτια θολά απ' τη συγκίνηση! Καρδιές π' αναπετάριζαν!

Παρούσες στη γιορτή και οι αρχές του τόπου.

Παρόντες οι Πρόεδροι των όμορων Κοινοτήτων, ο εκπρόσωπος του Συλλόγου

γάλης σημασίας, δια την ορεινή Ναυπακτίαν αποτελεί απίστευτον θαύμα. Η αποπεράτωση τελειοτάως αμαξιτών οδών επί εδάφους ανώμαλου και ικανής αποστάσεως, καταργεί την μέχρι τότε νοστορπιαν Κυβερνησάντων και πολιτικών, οι οποίοι εις τον τομέα αυτόν δεν απησχολήθησαν λόγω της εδαφολογικής διαμορφώσεως της Ναυπακτίας. Και εις ό,τι αυτοί κατά τα παρελθόντα χρόνια υπήρξαν νεκροθάπται, ανέλαβεν ο ίδιος Ναυπακτιάκος λαός με τα δικά του χέρια ν' αποκτήσει ό,τι είναι δυνατόν. Εις ιδιότητα τον πρωτοβουλιαν, θυσίας και αγónας οφείλεται η κατασκευή των οδών της Ανατολικής Ναυπακτίας προς Άνω χώραν, Σίμον Δορθοτάς, Σίμον Πλατάνον, Σίμον Χόμορης με την συμπαράστασιν του Νομάρχου Αιτωλοακαρνανίας κ. Αγγέλου Παπαδοπούλου, του Νομομηχανικού κ. Θεοδ. Καρκατζού και του μηχανικού Ναυπακτίας κ. Κωνστ. Κανελλόπουλου και την ενίσχυσιν του Υπουργείου Κοιν. Προνοίας.

Εις τα ανωτέρω τμήματα έχει να πιστευθεί η οδός Ψηλός Σταυρός Νεοχωρίου, της οποίας ετελέσθησαν τα εγκαίνια την 25ην π. μηνός. Η κατασκευή της εν λόγω οδού χρονολογούμενης από τον 1936 εκόσπισε εις προσωπικήν εργασίαν, εράνους των εν Αμερική Νεοχωριτών και τον Εσωτερικόν τεράστιαν ποσά. Χωρίς να παραβλέπεται η υπό τον προγράμματος πρόνοιας—εργασία ενίσχυσις εξ 128.000.000 και τον Υπουργείον Δ. Έργων εξ 20.000, η αποπεράτωση της οφείλεται εις την εργασίαν Μπολτόζας, την οποίαν επί εξάμηνον εμίσθωσεν ο Σύλλογος Νεοχωριτών Αμερικής.

Δικαιολογημένα κατά την εορτή των εγκαίνιων οι κάτοικοι και οι απανταχού ενρισκόμενοι Νεοχωρίται έζησαν στιγμές συγκινήσεως και χαράς. Εις την σεμνήν αλλ' επιβλητικήν εορτήν παρέστη ο κ. Νομάρχης μετά της κορίας του. Ο Νομομηχανικός κ. Θ. Καρκατζός μετά της κορίας του. Ο μηχανικός Ναυπακτίας κ. Κ. Κανελλόπουλος. Ο επαρχιακός γεωπόνος κ. Ν. Καραμάνος. Ο κ. Πάνος της Κοιν. Προνοίας, ο κ. Χρ. Αργιαντώνης της μηχανικής υπηρεσίας. Ο Διοικητής της Χωροφυλακής Εφρετανίας ταγματάρχης κ.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

● Διαμορφώθηκε ο χώρος στο σχολείο γύρω από την προτομή του δασκάλου Χρ. Παπανικολάου με πλάκες και κολωνάκια.

● Έγιναν καινούργιες σκάλες από την πλευρά του Νεκροταφείου για καλύτερη πρόσβαση στο Σχολείο και επίσης έγιναν και πλατύσκαλα από το γήπεδο Μπάσκετ προς την σκάλα της Δυτικής πλευράς του προαυλίου.

● Την 1η Ιουλίου διεξήχθη το Ράλι «ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ 1992», το οποίο πέρασε από το χωριό μας, με κατεύθυνση το χωριό μας. Το Ράλι ακολούθησαν και αρκετά ελικόπτερα, 4 από αυτά προσγειώθηκαν στο γήπεδο ποδοσφαίρου και ένα στην αυλή του Δημ. Σχολείου, όπου τα παιδιά του σχολείου μπήκαν και μέσα στο ελικόπτερο και περιεργάσθηκαν τα όργανά του.

Όλοι θέλουμε να περνά το Ράλι από το χωριό μας, αλλά όπως η Νομαρχία στέλνει μηχανήματα για να βελτιώσει το δρόμο πριν το Ράλι, έτσι πρέπει να κάνει και μετά, για να επισκευάσει τις καταστροφές που προκαλούν τα αυτοκίνητα του Ράλι, με αποτέλεσμα για πολύ καιρό, και παρά τις ενέργειες του Προέδρου της Κοινότητας, ο δρόμος να είναι σχεδόν αδιάβατος για τα κοινά αυτοκίνητα, με αποτέλεσμα τις δικαιολογημένες διαμαρτυρίες των μονίμων και μη κατοίκων του Νεοχωρίου.

● Με ιδιαίτερη ικανοποίηση πληροφορηθήκαμε ότι το ΥΠΕΧΩΔΕ ενέκρινε πίστωση 260 εκ. δρχ. για τη βελτίωση της 26ης επαρχιακής οδού (Ναύπακτος Αγ. Δημήτριος — Νεοχώρι — Αράχωβα — Ψηλ. Σταυρός). Το έργο χαρακτηρίστηκε εξαιρετικά επείγον, για να εξυπηρετήσει τις άμεσες ανάγκες των χωριών λόγω της κατασκευής του φράγματος του Ευήνου ποταμού.

● Η Δημοπρασία για το έργο του φράγματος έγινε στις 6 Ιουνίου στην Πάτρα και στις αρχές Ιουλίου ο υπουργός ΠΕΧΩΔΕ Αχ. Καραμανλής θεμελίωσε το έργο.

Το έργο κατασκευής έχει αναλάβει μια κοινοπραξία από 2 ξένες και 3 ελληνικές εταιρείες.

Ήδη τα πρώτα συνεργεία έχουν αρχίσει τις εργασίες

ες πιο κάτω από την Γέφυρα στα Καλαθείκια.

Συγχρόνως στον Αγ. Δημήτριο άρχισαν να διαμορφώνονται χώροι για την κατασκευή κατοικιών για τους εργαζόμενους στο έργο και αναζητούνται στα γύρω χωριά (και στο δικό μας) σπίτια για ενοικίαση για να στεγασθούν οι εργαζόμενοι με τις οικογένειές τους.

● Στις 6 Μαΐου συναντήθηκε ο νέος Νομάρχης Αιτ. νίας κ. Νικ. Στάμος με τους Δημάρχους και Προέδρους των Κοινοτήτων της Επαρχίας.

Στη συνάντηση συζητήθηκαν θέματα τοπικής αυτοδιοίκησης και αντιπλήγησαν απόψεις για όλα τα προβλήματα που απασχολούν την επαρχία μας.

Ο Σύλλογος και η εφημερίδα μας συγχαίρουν τον νέο Νομάρχη για την ανάληψη των καθηκόντων του και του εύχονται κάθε επίλυση των μονίμων προβλημάτων της ορεινής Ναυπακτίας, τα κυριότερα των οποίων είναι το οδικό δίκτυο, ο αγροτικός γιατρός και η σύντομη αποκατάσταση των βλαβών της ΔΕΗ και ΟΤΕ.

● Από την εφημερίδα ΕΥΡΗΤΟΣ — ΔΟΜΝΙΣΤΑΣ, πληροφορηθήκαμε, ότι ανατέθηκε σε ιδιωτικό γραφείο μελετών, η μελέτη κατασκευής της νέας γέφυρας του Κρικελοποταμού.

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΕΣ ΣΤΗΝ Ο.ΣΥ.Ν. ΚΑΙ ΕΝ.ΑΜ.

Στις αρχαιρεσίες που έγιναν στις 12.4.92 για το Διοικητικό και Εποπτικό Συμβούλιο της Ο.ΣΥ.Ν. (Ομοσπονδίας Συλλόγων Ναυπακτίας) εξελέγησαν οι κάτωθι:

Α' ΚΕΝΤΡΙΚΟ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

1. ΜΟΥΡΤΟΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ, Πρόεδρος.
2. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, Αντιπρόεδρος.
3. ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ ΝΤΙΝΟΣ, β' Αντιπρόεδρος.
4. ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, Γεν. Γραμματέας.
5. ΣΗΛΙΩΤΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ, β' Γεν. Γραμματέας.
6. ΧΑΣΑΝΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, Έ

Συνέχεια στη 2η σελίδα

Από την τελετή των εγκαίνιων της αμαξίτης οδού Νεοχωρίου — Δομνίστας, που έγινε στο Νεοχώρι — Ναυπακτίας στις 25 Μαΐου 1952.

σταση και να μπαίνει στην πλατεία του χωριού.

Χαρές και πανηγύρια!... Τ' όνειρο γενιών Νεχωριτών έπαιρνε σάρκα και οστά τη μέρα εκείνη!

Κόποι και ιδρώτας χρόνων των ντόπιων χωριανών μας πήγανε χαλάλι!

Τα χρήματα, που δόθηκαν απ' το υστέρημα των μετα-

Νεοχωριτών Αμερικής, κάτοικοι των γειτονικών χωριών κι όλοι οι Νεχωρίτες.

Ειπώθηκαν πολλά τη μέρα εκείνη. Μα ο ενθουσιασμός που 'ταν ζωγραφισμένος στα πρόσωπα των χωριανών μας έλεγε ακόμη περισσότερα.

Καλύτερ' ας αφήσουμε το δημοσίευμα της τοπικής ε-

Άλλο στιγμιότυπο από την τελετή των εγκαίνιων της αμαξίτης οδού Νεοχωρίου — Δομνίστας, που έγινε στο Νεοχώρι — Ναυπακτίας στις 25.5.1952.

ναστών μας, έπιασαν τόπο!

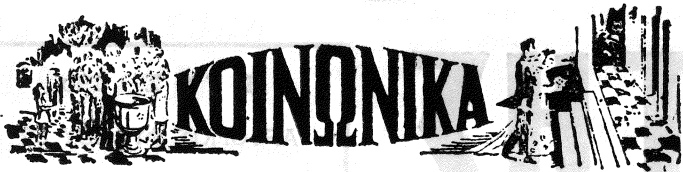
Προσπάθειες κι ενέργειες όσων από τους χωριανούς μας πήραν απάνω τους την πραγμάτωση του έργου, δεν πήγανε χαμένες!

Να το, το αυτοκίνητο στο

φημερίδας «ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΡΟΥ ΜΕΛΗΣ» της εποχής εκείνης, να μας θυμίσει τη γιορτή.

«Εάν η κατασκευή οδών εις οιονδήποτε μέρος της Ελλάδος αποτελεί γεγονός με-

Συνέχεια στη 2η σελίδα

ΓΑΜΟΙ

—Παντρεύτηκε στο χωριό η Φλώρα Κ. Φούρλα με τον Δημήτρη Βίτσα.

—Παντρεύτηκε στην Αμερική η Τασία Δ. Μασγάλα με τον Κυριάκο Λάμπο.

—Παντρεύτηκε στην Αμερική ο Θεόδωρος Ι. Μπαλαφούτας με την Καλλιόπη Χαριματζή.

Τους ευχόμαστε κάθε ευτυχία.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

—Η Βάσσω Γ. Παπακρήστου γέννησε αγοράκι.

—Η Γεωργία Απ. Φούρλα γέννησε αγοράκι.

—Η Γιώτα Πρινοπούλου το γένος Βασ. Παπακώστα, γέννησε αγοράκι.

Ευχόμαστε να τους ζήσουν.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

—Αλέξανδρο βάπτισαν το γιό τους η Χάιδω και ο Μάκης Δενδρινός. Νονός ήταν ο Ντίνος Καλαμπάκος και η Λίλα Χαντζηρίδου.

—Ελένη (Νένα) βάπτισαν την κόρη τους ο Κώστας και η Πέγκυ Φλώρος. Νονός ήταν ο Χριστόφορος Κατσάμπας.

—Η Καλλιόπη Ι. Σπύρου το γένος Κων. Αθ. Λειβαδίτη γέννησε αγοράκι.

Τους ευχόμαστε να τους ζήσουν.

ΘΑΝΑΤΟΙ

—Πέθανε και κηδεύτηκε στον Πλάτανο Ηλείας η Μελανία Διαμαντάκου, μητέρα της Γεωργίας Δ. Καρανδρέα.

—Πέθανε και κηδεύτηκε στο χωριό ο Στέφανος (Στήβ) Παπακώστα.

Στους οικείους τους συλλυπητήρια.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

—Στην Αμερική η Ειρήνη Ν. Μπαλαφούτα πήρε πτυχίο της Νομικής.

Συγχαρητήρια και καλή σταδιοδρομία.

ΤΕΛΕΙΩΣΕ

ΤΟ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟ

—Απολύθηκε από το Στρατό ο Γεώργιος Λούπας.

Του ευχόμαστε καλός πολίτης.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

● Ο Θωμάς Ιωάννου Μάλλιος μετέφρασε το Καταστατικό του Συλλόγου Νεοχωριτών, από την Ελληνική γλώσσα στην Αγγλική, έτσι ώστε να μπορούν να το διαβάσουν και όσα μέλη δεν διαβάζουν Ελληνικά.

● Στις 31 Μαΐου 1992, οι Έλληνες της Αμερικής έκαναν στην Ουάσιγκτον, D. C. διαδήλωση υπέρ της Μακεδονίας ζητώντας από τον πρόεδρο της Αμερικής Τζόρτζ Μπους να μην αναγνωρίσει το κρατίδιο των Σκοπίων με το όνομα «Μακεδονία». Πάνω από 50.000 Έλληνες παρέδρεθησαν στην διαδήλωση.

Η διαδήλωση γνώρισε τρομερή επιτυχία! Ήταν ειρηνική πατριωτική και γεμάτη ενθουσιασμό. Γέμισε η Ουάσιγκτον D.C. με Έλληνες και Ελληνικές σημαίες.

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

Απ' τὸ εσωτερικὸ

Εύη Μπακασούλα το γένος Αντωνίου Ασημάκη	5.000
Νικόλαος Θ. Καλαθάς	5.000
Αγλαΐα Κουτσουώστα το γένος Καρανδρέα	10.000
Σούλα Σκασίλα το γένος Κ. Α. Λειβαδίτη	1.500
Παναγιώτης Πανάγος	10.000
Ιωάννης Αλπογιάννης	5.000
Σουφλερού Σπυριδούλα το γένος Γ. Αλπογιάννης	2.000
Μιχαλίτσα Ευαγγελία το γένος Γ. Αλπογιάννης	2.000
Πανάγος Δημήτριος	10.000
Τούρλα Ειρήνη	10.000
Αγγελάκης Σταύρος	1.000
Χρήστος Μαραγκός	2.000

Απὸ τὴν Αμερικὴ

Κα Αυγερίου	Δολ. 40
Λέτσα Ευαγγελία	40
Κατίνα Μάλλιου—Μπαμπανίνα	20

ΔΩΡΕΕΣ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

—Η οικογένεια Δ. Παπακώστα προσέφερε για τους σκοπούς του συλλόγου μας 5.000 δρχ. στη μνήμη Γεωργίου Ευθ. Πανάγου.

Ευχαριστούμε

ΝΕΟΣ ΣΤΙΧΟΓΡΦΟΣ

—Ο τίτλος του δίσκου είναι «ΜΠΕΡΔΕΜΕΝΑ ΑΙΣΘΗΜΑΤΑ».

Ερμηνευτής είναι ο Τζών Τίχης και οι στίχοι των δύο πρώτων τραγουδιών αυτού του δίσκου είναι του Γιώργου Στ. Μάντη.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας, μόλις πληροφορήθηκε το θάνατο του συγχωριανού μας και μέλους του Συλλόγου μας ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ, συνήλθε στις 9.7.92 σε έκτακτη συνεδρίαση και:

ΑΠΟΦΑΣΙΣΕ

1. Να παραστεί εκπρόσωπος του Δ.Σ. στην κηδεία.
2. Να συλλυπηθεί τους αδελφούς του εκλιπόντος.

ΜΑ·Ι·ΟΣ '52 - ΜΑ·Ι·ΟΣ '92

Συνέχεια από την σελ. 1

Παπανικολάου μετά τον Διοικητικό της υποδιοικήσεως Καρπενησίου, ο Διοικητής Χωροφυλακής Πλατάνος κ. Δ. Σακελλαρόπουλος και ο ενωμοτάρχης. Οι Πρόεδροι των Κοινοτήτων κ. Ν. Πρωτοπαπιάς Πλατάνος, κ. Χρ. Κονδέλης Αραχώδης, της

Πουλός, Αλ. Πρωτοπαπιάς εκ Πλατάνος και πλείστοι κάτοικοι των γύρω Κοινοτήτων. Εκ των ξενητεμένων Νεοχωριτών παρεβρέθη ο κ. Ι. Γ. Μάυρος μετά της κυρίας του, Πρόεδρος του Συλλόγου Νεοχωριτών εν Αμερική αφιχθείς επίτηδες, ο αντεισαγγελεὺς Κοζάνης κ. Αλ. Φλώ-

στιμή, ὅτε ο κ. Νομάρχης ἀποκόψας τὴν ταινίαν εἰσήλθεν εἰς τὴν πλατείαν το πρῶτον αὐτοκίνητον».

Και ἀπὸ τότε δὲν ἐπάψαν οἱ Νεχωρίτες νὰ παλεύουν γιὰ τὴν προώθησιν τοῦ δρόμου πρὸς τὸ Νότο.

Τὸν ἔφεραν στὸν Ἅγιον—Δημήτριο, γεφύρωσαν τὸ φῖδαρη, (με χρήματα τοῦ κράτους βέβαια), βελτίωσαν ὅσο μπορούσαν καὶ ὅταν μπορούσαν τὴ θατότητά του.

Κι ὁμῶς:

Δρόμο φτιάξαμε καὶ δρόμος δὲν ὑπῆρχε. Τὸ χειμῶνα ἀδιάβατος, δὺσβατος τὸ καλοκαίρι.

Ποτὲ ἡ Πολιτεία δὲν ἀποφάσιζε νὰ δαπανήσει τὰ ποσά, ποὺ ἀπαιτοῦσε ἡ ἀποπεράτωσή του. Ἐβρίσκε τὸν τόπο ορεινὸ καὶ ἀγονο καὶ τοὺς κατοίκους λιγοστοὺς γιὰ τέτοιες πολυτέλειες.

Ἀς κόψουν τὸ λαιμὸ τους νὰ βολευτοῦν ὅπως μποροῦν!

Τώρα πληροφοροῦμαστε πῶς τὸ ΥΠΕΧΩΔΕ, παράλληλα με τὸ μεγάλο ἔργο, ποὺ πρόκειται νὰ γίνῃ σὲν περὶ ὅλη, τὸ φράγμα τοῦ φῖδαρη, ἐνέκρινε πίστωση 260 εκατομμυρίων γιὰ τὴ βελτίωση τοῦ δρόμου Ψηλοῦ Σταυροῦ—Ἀγίου Δημητρίου.

Ἴσως νὰ ἦρθε ἡ ὥρα!...

Ἴσως «γιά χάρη τοῦ βασιλικοῦ (τὴν ὕδρευση τῆς πρωτεύουσας), νὰ ποτιστεῖ καὶ ἡ γλάστρα» (νὰ γίνῃ καὶ ὁ δρόμος Ναυπάκτου—Ψηλοῦ Σταυροῦ).

Ἀς τὸ ἐλπίσουμε ἐτούτῃ τῇ φορᾷ!...

π.μ.

ΛΙΓΟ ΓΕΛΙΟ

● Λέει ὁ Χριστὸς σὲ κάποιον: «Ζήτησέ μου ὅ,τι θέλεις νὰ σοὺ τὸ δώσω. Ὅ,τι δώσω ὁμῶς σὲ σένα τὸ διπλάσιο θὰ δώσω σὸ γείτονά σου». Σκέφτετε, λοιπόν, ὁ ἄνθρωπος νὰ ζητήσει ἀπὸ τὸ Χριστὸ ἕνα δισεκατομμύριο δραχμὲς ἀλλὰ σὲ σκέψη ὅτι ὁ γείτονάς του θὰ πάρει δύο δισεκατομμύρια τὸν... κόβει κρύος ἰδρώτας Μετὰ ἀπὸ πολλὴ σκέψη λέει σὸ Χριστὸ: «Θέλω, Χριστέ μου, νὰ μου βγάλεις τὸ ἕνα μάτι». Καλὸ, ἔ;

★ ★ ★

— Ἄχ, Θεέ μου! Τρελλαίνομαι ἀπὸ τὴ χαρὰ μου, ἔλεγε ἡ μικρὴ Ἀννούλα σὸ νονό της.

— Γιατί, χρυσό μου;

— Ἡ μαμάκα μου θὰ γεννήσῃ αὐρίο!

— Θα γεννήσῃ;

— Μάλιστα, νονέ μου!

— Μα, παιδάκι μου, αὐτὸ εἶναι παράξενο πράγμα. Ὁ πατέρας σου λείπει σὲν Ἀμερικὴ ἐδῶ καὶ τέσσερα χρόνια...

— ὦ! αὐτὸ δὲν ἔχει νὰ κάνει νονέ, ἀποκρίθηκε ἡ Ἀννούλα. Μὰς γράφει δύο φορὲς τὸ μήνα!

Νεοχώριον Ναυπακτίας 25.5.1952. Στιγμιότυπο ἀπὸ τὸ γλέντι ποὺ ἐπακολούθησε γιὰ τὰ ἐγκαίνια τῆς οδοῦ Ὑψηλοῦ Σταυροῦ — Νεοχωρίου.

Κλεπὰς, κ. Κ. Παπαντώνης Ἀρίον Δημητρίου, Περίστης καὶ Διπλατάνου. Αἱ διδασκάλισσαι Αραχώδης καὶ Κλεπὰς δίδες Ελ. Καλογερογιάννη, Ευθ. Γαλάνη καὶ Β. Γιαννικοπούλου. Ὁ Συμβολαιογράφος κ. Αντ. Μακαρίτης, οἱ Τριαιτατικοὶ ἐπάλληλοι κ. Δ. Ροντήρης, Ν. Κωτσόπουλος, Αθ. Σκουφής, ἡ δεσποινὶς Μαίρη Ι. Μάυρον, ὁ κ. Ευθ. καὶ Δ. Δημητριάδης.

Λόγω κακοκαιρίας τῆς προηγουμένης ἡμέρας δὲν ἠδυνήθησαν νὰ παραστώσιν ὁ πολιτευτὴς Ναυπακτίας κ. Ι. Σισμάνης, ὁ Πρόεδρος καὶ Γραμματεὺς τοῦ ἐν Ἀθήναις Συλλόγου Νεοχωριτῶν κ. Νικόλ. καὶ Δημ. Παπανικολάου, οἵτινες ἐκκινήσαντες ἐξ Ἀθηνῶν με πλείστα μέλη τοῦ Συλλόγου ἐπέστρεψαν ἐκ Ράχης.

Συγκινητικὴ ἐπήρξεν ἡ

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΕΣ ΣΤΗΝ ΟΣΥΝ & ΕΝΑΜ

Συνέχεια ἀπὸ τὴν σελ. 1

7. ΓΩΓΟΥΣΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, Ὁργαν. Γραμματέας.
8. ΓΡΑΨΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, Ταμίας.
9. ΣΚΟΪΦΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ, β' Ταμίας.
10. ΧΑΤΖΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, Ἐφορος Δημοσίων Σχέσεων.
11. ΜΑΝΤΗΣ ΚΩΝ., Σύμβουλος Ὑπεύθυνος Γραφείου.

3. Νὰ καταθέσῃ σὲ τὴ μνήμη τοῦ καὶ ἀντὶ στεφάνου το ποσὸ των 10.000 δρχ. σὸν ἱερὸ Ναὸ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου καὶ
4. Νὰ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν Ψήφισμα σὸ «ΝΕΧΩΡΙΤΗ». Τὸ Δ.Σ.

ΔΙΟΡΘΩΣΗ

Επαναλαμβάνουμε, σωστὰ τούτῃ τῇ φορᾷ, τὴ δωρεὰ ποὺ δημοσιεύσαμε λαμβασμένα σὸ προηγούμενο φύλλο τοῦ «ΝΕΧΩΡΙΤΗ» καὶ σὲ τὴ στήλη «ΔΩΡΕΕΣ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ», ζητώντας συγχρόνως καὶ συγγνώμην ἀπὸ τοὺς δωριτὲς καὶ τοὺς ἀναγνώστες μας:

—Ὁ Παῦλος καὶ ἡ Μαρία Βλάχου προσέφεραν σὸ Σύνθημά μας τὸ ποσὸ των 10.000 δρχ. σὲ τὴ μνήμη τῆς μητέρας τοῦ Σπυριδούλου Παπακρήστου.

Β' ΓΙΑ ΤΟ ΕΠΟΠΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

1. ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Χαράλαμπος—Πουλός Χαράλαμπος.
2. ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: Λουκάς Δημήτριος.
3. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Πράππας Χρήστος.
4. ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: Πάνου Αρ.
5. ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: Θανασιάς Ευάγγελος.

Επίσης σὲ τὴν Εταιρεία Ναυπακτικῶν Μελετῶν ἐξελέγη τὸ κάτωθι Διοικητικὸ Συμβούλιο, γιὰ τὴν τριετὴ θητεία 91—94.

1. ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Χαράλαμπος—Πουλός Χαράλαμπος.
2. ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: Φούρλας Δημήτριος.
3. β' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: Μούρτος Γεράσιμος.
4. ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Μακρυγιάννης Νέστος.
5. ΕΙΔ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Τριψιδάκης Γεώργιος.
6. ΤΑΜΙΑΣ: Καραθανάσης Γεώργιος.
7. ΕΦΟΡΟΣ: Μεντζᾶς Μάρκ.

ΑΝΑΠΑΗΡΩΜΑΤΙΚΟΙ

Ασημακόπουλος Ανδρ. καὶ Αδαμόπουλος Π.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΕΛΕΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

1. ΣΤΑΜΑΤΗΣ Π., Πρόεδρος.
2. ΜΑΝΤΗΣ Κ., Αντιπρόεδρος.
3. ΣΙΑΧΟΣ ΔΗΜ., Γραμματέας.

ΓΑΜΗΛΙΑ ΕΘΙΜΑ

(Τραγούδια στοῦ γάμου τὸ τραπέζι)

1
Στὴν τάβλα πού καθόμαστε, σὲ τοῦτο τὸ τραπέζι,
τὸν Ἀγγελο φιλεύουμε καὶ τὸ Χριστὸ κερνάμε
καὶ τὴν κυρὰ τὴν Παναγιά τὴ διπλοπροσκυνάμε.
Ὁ, Παναγιά μου Δέσποινα μὲ τὸ Μονογενῆ Σου,
στ' ἀντρώγυνο π' ἀντάμωσε νὰ δώκεις τὴν εὐκὴ σου.

2
Φίλοι μου, καλωσήρθατε κι ἐγὼ καλῶς σὰς πῦρα,
φάτε καὶ πιέτε, φίλοι μου, χαρεῖτε νὰ χαροῦμε.
Νὰ μοῦ φκηθεῖτε τὰ παιδιὰ πολλοὺς χρόνους νὰ ζήσουν,
νὰ ζήσουν χρόνους ἑκατὸ καὶ ξάμνηνα διακόσια.
Νὰ κάμουν γιουὺς μαλάματα καὶ γιουὺς μαργαριτάρια,
ὁ ἑνας νὰ γένει ἀρματωλὸς κι ὁ ἄλλος στὸ ψαλτῆρι
κι ὁ τρίτος κι ὁ καλύτερος νὰ θάλει ἵπιτραχήλι.

3
ν'Ο Γιάννος κάνει τὴ χαρὰ, νὸ Γιάννος κάνει γάμο.
Τῆς γῆς τὸν κόσμο κάλεσε, τῆς γῆς τοὺς ξαίκουσμένους,
τὸ σταυραῖτὸ δὲν κάλεσε, τὸν ἀδελφοποιτὸ του.
Σύντας ἐτρώγαν στὸ σουφρὰ καὶ σήκωναν γιομάτα,
τότες τονε θυμήθηκε τὸν ἀδελφοποιτὸ του.
Τὰ παλληκάρια σὺναξε τὸ κάλεσμα νὰ στείλει,
τοὺς κάμπους ἐτρουγύρισαν καὶ τὶς κοντοραχοῦλες
καὶ πῆγαν καὶ τὸν πύρανε σὲ μιὰ ψηλὴ ραχοῦλα.
νὸπότεργε κι ὁπότεργε καὶ σήκωνε γιομάτα.
—Ὅριστε, ἀ-τέ μ', τὸ κάλεσμα ἀπ' τὸν ἀδελφοποιτὸ σου.
—Ἄς εἶν' καλὰ πο ὑτὸ 'στεῖλε σήμερα τὴ Δευτέρα,
σαν τὰί θουνὰ νὰ ζήσουνε, ν' ἀσπρίσουν σαν τὰ χιόνια
καὶ νὰ παιδοκομήσουνε σαν τοῦ γιालοῦ τὰ ψάρια.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1. Ὑπῆρχε, συνήθως, κάποια
σειρὰ καὶ τάξη στὸ τραγού-
δι (ἀλλὰ καὶ στὰ γιομά-
τα, τὶς προποσείες).
Πρῶτα ὁ παπὰς θὰ ἐψέλνε
τὸ τροπάρι του. Ὁ παπ-
Ἀλέξης (ὡς τὸ 1929) ἐψέλνε
τὸ «Ἀπόστολοι ἐκ περά-
των...». Ὁ Παπα-Χρῖστος δὲ
συνήθιζε νὰ παρακάθεται
στοῦ γάμου τὸ τραπέζι. Ὁ
παπα-Γιάννης ἐψέλνε «Τὴν
ῥαιότητα τῆς παρθενίας
σου...». Σὲ σύγχρονο τραπέ-
ζι γάμου, ὅπου παρακάθι-
σαν τρεῖς-τέσσερες παπά-
δες, δὲν ἄκουσα οὔτε τρο-
πάρι οὔτε καὶ προσευχή!

Μετὰ τὸ τροπάρι τοῦ πα-
πᾶ, τρία τραγούδια εὐχετι-
κὰ γιὰ τὰ νιογάμπρια. Ἡ πα-
ρέα τοῦ γαμπροῦ (παπὰς,
πατέρας, κουμπάρους, πα-
ρακουμπάρους) θὰ τραγου-
δαγε. (Στὴν τάβλα πού κα-
θόμαστε...), ὁ πατέρας τοῦ
γαμπροῦ «Φίλοι μου, καλῶς
ἦρθετε...» καὶ οἱ συγγενῆ-
δες ἢ ἄλλοι καλεσμένοι «Ὁ
Γιάννος κάνει τὴ χαρὰ...». Τὰ
δύο πρῶτα τραγούδια
(τὰ ὁποῖα συνηθίζονταν καὶ
σὲ ὁποιοδήποτε ἄλλο τ ρ α-
π έ ζ ι) τραγουδιόνταν λίγὸ
ἀλλασμένα καὶ ταιριασμένα
στοῦ γάμου τὴν περίστα-
ση: «Ὁ, Παναγιά μου Δέσ-
ποινα...» (ἀπὸ τὸ στιχ. 4, τὸ
πρῶτο) καὶ «Νὰ μοῦ φκηθεῖ
τε τὰ παιδιὰ...» (ἀπὸ τὸ στιχ.
3, τὸ δευτέρο).

Καὶ συνέχιζαν, τρωγοπί-
νοντας καὶ φιλοτραγουδών-
τας, κι ἄλλα τραγούδια τοῦ
τραπέζιου (κλέφτικα, τῆς
ξενιτειᾶς, τῆς ἀγάπης) μὲ
ἀπαντὰ γυρίσματα. Οἱ
καλοὶ τραγουδιστὰδες παρὰ
θγαίναν στὰ τραγούδια
(καὶ στὰ γιομάτα). Οἱ καλε-
σμένοι συμμετείχαν ὁλό-
ψυχα στὴ χαρὰ, ἀλλὰ δὲν
ἔκαναν τίποτε τοῦ κεφαλιοῦ
τους. Τὸν πρῶτο λόγο καὶ
τὸ κούμάντο τόσο στὰ
τραγούδια τοῦ τραπέζιου,
ὅσο καὶ στο χορὸ κα-

τόπιν, τὸν εἶχαν —δύο στε-
νοὶ συγγενῆδες. Ἐνῶ στὴν
ἀλλοπρόσαλλη ἐποχὴ μας!
Καλεσμένος (καὶ ἀσχετος
τοῦ σπιτιοῦ), προτοῦ καλὰ
καλὰ κάμουν σταυρὸ οἱ
τραπεζωμένοι, διάσπικε νὰ
δώσει «χαρτάκι» στὰ ὄργα-
να μὲ τὴν παραγγελία: «Ὁ
κύριος τάδε ἀφιερνῶει στὰ
νεόνυμφα τὸ τραγουδάκι:
«Ποιὰ σκύλα μάνη τὸ 'λε-
γε...». Φρίκη!

Ἀκροτελεύτιο τραγούδι
τοῦ γάμου ἦταν τὸ «τραγού-
δι τῆς αὐγῆς», τὸ λεγόμε-
νο καὶ ξυπνητοῦρια:
«Τώρα τὸ πρῶ...». Ἀλλὰ γι'
αὐτὸ παραπέμπω στὸ φ. 35
(Μάρτιος 1988) τοῦ «Νεχω-
ρίτη».

2. Τονίζω καὶ υπογραμμί-
ζω τοὺς ὑπέροχους εὐχετι-
κοὺς στίχους.

Τοῦ πρῶτου τραγουδιοῦ:
«Ὁ, Παναγιά μου Δέσποινα
(μὲ τὸ Μονογενῆ Σου,
στ' ἀντρώγυνο π' ἀντάμωσε
(νὰ δώκεις τὴν εὐκὴ Σου)»
Ἀπαραίτητη γιὰ τὴν προ-
κοπὴ τοῦ ἀντρογύνου ἢ ἐξ
ὑψους βοήθεια καὶ ἀντίλη-
ψη.

Τοῦ δευτέρου τραγου-
διοῦ:
«Σὰν τὰ θουνὰ νὰ ζήσουνε,
(ν' ἀσπρίσουν σαν τὰ χιόνια
καὶ νὰ παιδοκομήσουνε σαν
τοῦ γιालοῦ τὰ ψάρια».

Υγεία, μακροζωία, παιδο-
ποιία!

Δημ. Φ.

«Γνώμες, καρδιές' ὅσοι Ἕλλη-
νες,
ὅ,τι εἴστε, μὴν ξεχνᾶτε,
δὲν εἴστε ἀπὸ τὰ χέρια σας
μονάχα, ὅχι. Χρυστάτε
καὶ σὲ ὅσους ἦρθαν, πέρασαν,
θὰ ῥθουνε, θὰ περάσουν.
Κριτὲς θὰ μᾶς δικάσουν
οἱ ἀγένητοι, οἱ νεκροί».
Κ. ΠΑΛΑΜΑΣ

ΙΣΤΟΡΙΑ & ΠΑΡΑΔΟΣΗ

ΓΡΑΦΕΙ Ο ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Β. ΦΟΥΡΛΑΣ

Τραγουδάκια τῆς ἀγάπης

1
Τὸ κλῆμα θέλει —Μάρω μ'— κλάδεμα
ν' ἀνθίσει, νὰ βλαστήσει,
νὰ σταφυλοχωρίσει.

Τὸ κλῆμα θέλει —Μάρω μ'— πότισμα
νὰ κάμει τὸ σταφύλι
κόκκινο σὰν τ' ἀχείλι.

Κι ἡ κόρη θέλει —Μάρω μ'— φίλημα
ἄλλον μὴν ἀγαπήσει.
κι ἐσέν' ἀλπομονήσει.

2
Τὸ κλῆμα θέλει κλάδεμα νὰ κάμει τὸ σταφύλι
καὶ τὸ κορίτσι ἀγκάλιασμα καὶ φίλημα στ' ἀχείλι.

3
Τὸ κάστανό θέλει κρασί καὶ τὸ καρύδι μέλι
καὶ τὸ κορίτσι φίλημα πρῶτ' καὶ μεσημέρι.

4
Ὁ πλάτανος θέλει νερὸ κι ὁ ἔλατος ἀγέρα
καὶ τὸ κορίτσι φίλημα νῶσο νὰ πάρ' ἡ μέρα.

5
Τὰ ἴμμορφα μάτια τὴν αὐγὴ δὲν πρέπει νὰ κοιμῶνται,
μόν' πρέπει νὰ ναι ξυπνητὰ καὶ νὰ γλυκοφιλιῶνται.

ΣΗΜ. Τὰ τραγούδια, ἀδόξενα, συνήθως, ὡς γύρι-
σμα (ἐπώδως) στὰ τραγούδια τοῦ τραπέζιου, εἶναι σὰν
κάποια ὁρμήνεια πρὸς νιόπαντρους, σὰ μιὰ ὑπομονὴ
πρὸς συζύγους.

Δημ. Φ.

ΕΥΤΡΑΠΕΛΗ ΔΙΗΓΗΣΗ:

ΝΥΦΗ ΑΓΟΡΑΣΤΗ

(Σὰν καλύτερα εἶν' ἐδῶ!)

Μιὰ βολὰ κι ἕναν καιρὸ οἱ
ἄντρες τὶς ἀγόραζαν τὶς γυναί-
κες. Ὅσο ὁμορφονιά καὶ φανε-
σιμιά ἡ νύφη, τόσο κι ἀρμυρο-
πληρωμένη κι ἀκριδαγορασμέ-
νη.

Ἦταν, λέει, ἐν' ἀντρώγυνο, ὁ
Μῆτρος κι ἡ Βασίλω. Ὁ Μῆ-
τρος χαμοπερασμένος στὰ χρὸ-
νια, ἡ Βασίλω νιὰ καὶ παρναῖα,
δυχατέρα τὴν ἔλεγε καὶ ὄχι
γυναῖκα του. Παιδιά - σκυλιὰ
δὲν εἶχανε, ἀλλὰ πέρναγαν κα-
λὰ κι ἀγαπημένα, ὅσο πού 'ρθε
χρονιά δυστυχισμένη. Δὲν ἔβρε-
ξε ὁ Θεός, τὰ χωράφια ξεράθη-
καν, ἡ σοδεὶὰ χάθηκε καὶ ἔπεσε
πεῖνα στὸ βουνήσιο τὸ χωριὸ
τους.

Λέει ὁ Μῆτρος στὴ Βασίλω:
—Θὰ πεθάνουμε ἀπὸ τὴν πείνα,
γυναῖκα, ἀλλὰ ξέρεις τί σκέφτη-
κα νὰ κάμουμε; —Σὰν τί σκέ-
φτηκες, ἄντρα μ', νὰ κάμουμε;
—Σκέφτηκα, λέει, νὰ πᾶμε σι-
κάτου στὰ καμποχώρια νὰ σὲ
παντρολογήσω μὲ στάρη. Θὰ λέω
πὼς εἶσαι τάχα δυχατέρα μ' καὶ
σὲ δίνω μὲ τόσο στάρη. Σὰν πᾶ-
ρω ἐγὼ τὸ στάρη, κάνεις ἐσὺ πὼς
δὲ σ' ἀρέσει ὁ γαμπρός, τὸν ἀ-
παράτᾳς, κι ἐδῶ πᾶνε οἱ ἄλλοι.
Αὐτὸ σκέφτηκα νὰ κάμουμε.
—Σὰν καλὰ τὸ σκέφτηκες, ἄν-
τρα μ', ἄς τὸ κάμουμε.

Σηκώνονται, λοιπόν, στράτα
παίρνουν, στράτα ἀφήνουν, φτά-
νουν σ' ἕνα καμποχώρι.

—Γιὰ καλὰ στὸ χωριὸ μας,

μπάρμπα; ρωτᾶνε οἱ χωριανοί.
Καὶ τήραγαν ψηλὰ - χαμπλὰ τὴ
Βασίλω, λὲς καὶ τὸ πονηρεῦτη-
καν.

—Παντρολογᾶω τὴ δυχατέ-
ρα μου! τοὺς λέει.

Ἐνας ζωντοχῆρος, πλούσιος
καὶ κοτσανάτος, σὰν εἶδε τὴ Βα-
σίλω, πῆγε νὰ χάσει τὰ λοῦκά
του —τόσο πολὺ τ' ἄρεσε.

—Τὴν παίρνω ἐγὼ τὴ δυχα-
τέρα σου! τοῦ λέει: τί ἀξιώσεις
ἔχεις;

—Δέκα μπλαροφόρτια στάρη.
—Σοῦ δίνω δώδεκα, καλὴ εἶ-
ναι καὶ τ' ἀξίζει!

Τσάκα - μπαράκα τὰ ἴσια-
σαν. Φόρτωσε τὸ στάρη ὁ Μῆτρος
καὶ τὸ 'στεῖλε στὸ χωριὸ τ', καὶ
αὐτὸς ἔκατσε στοῦ γάμου τὸ
τραπέζι. —στέφανα δὰ δὲ θὰ
'καναν, ἀφοῦ ὁ γαμπρός ἦταν
ζωντοχῆρος.

Λοιπὸν ἔφαγαν, ἔπιναν, ἦρθαν
στὸ κέφι, τὸ ἔβαλαν στὰ τραγού-
δια τοῦ τραπέζιου, τὰ θραστὰ,
πού λέμε. Ἐθράσαν, ἔθρασαν κι
ἀπὸ τὸ γύρισαν στ' ἀλέγρο, στ'
ἀπαναπανωτὰ γυρίσματα.

Ὁ ζωντοχῆρος:
«Ντουλπεντέρισσα, Βασίλω,
στρώσ' τὸ μπράτσό σου νὰ γεί-
ρω».

Ὁ Μῆτρος:
«Ἄντι, Βασίλω μ' ἄντι
κα ἰτὴν κουδέντα πού εἴχαμε».

Καὶ ἡ Βασίλω:
«Ἀ! νὰ ἰδῶ κι ἂν' ἀποῖδῶ
σὰν καλύτερα εἶν' ἐδῶ!»

Κι ἔτσι ὁ Μῆτρος, ὁ βοῖδομῆ-
τρος, κέρδισε τὸ στάρη, ἀλλ' ἔ-
χασε τὴ Βασίλω του.

ΣΗΜ. Σὲ μερικὰ μέρη τῆς
Ἑλλάδας ἴσχυε πραγματικὰ τὸ
ἔθιμο ν' ἀγοράζει ὁ ἄντρας τὴ
γυναῖκα. Ὁ Ἀθαν. Σουλιώτης
—Νικολαΐδης, ὁ ὁποῖος τὸ 1902
—1903 ὑπηρετοῦσε ὡς ἀξιωμα-
τικός στὰ παραμεθόρια τότε χω-
ριά τῆς Καλαμπάκας, γράφει:
«Ἐσπλωμένος στὰ χαμομήλια ἔ-
νας βοσκὸς, ἔπαιζε φλογέρα.
Δὲν ξέρεις τί παραπονεμένο μοῦ
φάνηκε τὸ τραγούδι του. Ἐπῆγα
κοντά του. «Βρὲ παιδί, τοῦ εἶπα,
ἀπὸ πού εἶσαι; Εἶσαι παντρεμέ-
νος; Ἀφορμὴ ἤθελε νὰ μοῦ πεῖ
ὅλα του. Εἶναι βοσκὸς τοῦ χω-
ριοῦ στοὺς Τσουραναῖους (ν. Ὁρ-
θοδούνη) καὶ ἀγαποῦσε ἕνα κορί-
τσι στὸ χωριό. Ὁ πατέρας τῆς
τοῦ ὑποσχέθηκε νὰ τοῦ τὴ δώ-
σει γιὰ ἑκατὸ δραχμὲς κι αὐτὸς,
φτωχὸς βοσκὸς, εἶδε κι ἔπαθε,
ἀλλὰ τὶς ἡῤε καὶ τὶς ἔδωσε.
Καὶ τώρα ὁ πατέρας τῆς τὸν
διώχνει καὶ θέλει ἀκόμα πενήν-
τα γιὰ νὰ τοῦ δώσει τὸ κορίτσι»
δίνει ἄλλος διακόσιες. Καὶ πού
νὰ τίς εὑρεῖ αὐτὸς ὁ φτωχὸς;
καὶ πὼς νὰ μὴν κλαίει τὴ μοί-
ρα του; (Γράμματα ἀπὸ τὰ βου-
νά, ἐκδ. Ἰκαρός, Ἀθ. 1971, σελ
35—36).

Ἀλλὰ τὸ ἔθιμο τῆς ἀγορα-
στῆς νύφης δὲν εἶναι μόνο νεο-
ελληνικό, μᾶς ἔρχεται ἀπὸ τὰ
δάθη τῆς ἐλληνικῆς ἀρχαιότη-
τας. Σημειώνει ὁ Ἀριστοτέλης:
«Τοὺς γὰρ ἀρχαίους νόμους λίαν
ἀπλοὺς εἶναι καὶ θαρραλικούς.
Ἐσιδηροφόρον γὰρ τότε οἱ Ἕλ-
ληνες καὶ τὰς γυναῖκας ἐω-
νοῦντο (=ἀγόραζαν) παρ'
ἀλλήλων» (Πολιτικά 1268 b).

Δημ. Φ.

ΤΑ ΜΑΝΙΤΑΡΙΑ

Στὰ ὅσα ἐπιστημονικὰ γιὰ τὰ
μανιτάρια πληροφορηθήκαμε ἀ-
πὸ τὸ φίλτατο Παῦλο Βλάχο στὸ
φ. 50 τοῦ «Νεχωρίτη», θὰ προ-
σθῶ καὶ τὴ λ α ἰ κ ἡ (τὴ νεχω-
ρίτικη) ἀποψη:

Στὸ Νεχώρι λέμε, συνήθως, ἡ
μ α ν ι τ ᾶ ρ α — οἱ μανιτάρες.
Καὶ τὶς ξεχωρίζουμε σὲ ἡ μ ε-
ρ ε ς, καλὲς, μανιτάρες καὶ σὲ
π α λ α β ο μ α ν ι τ ᾶ ρ ε ς, δηλὰ
τηριώδεις. Καλὲς μανιτάρες εἶ-
ναι καὶ τ' ἄ ρ ν ᾱ κ ι α, πού θγαί-
νουν στίς ἀμασκάλες τῶν δέν-
τρων. Εἶδος μανιτάρη εἶναι ἡ
ἴ σ κ α τοῦ πλατάνου, ἡ ὁποία
εἰδικῶς κατεργασμένη ἀνάδει με
τὸν πριόβολο. Μανιταράκι ἴσως
νὰ εἶναι καὶ τὸ λεγόμενο φ α ρ-
μ α κ ο χ ὀ ρ τ ι, πού φυτρώνει
στὰ ζερβὰ μέρη τὴν ἀνοιξὴ μὲ
τὴν ἀποχιοιὰ. Ἐπῆσαν τὰ πρά-
ματα σὲ ζερβὸν τόπο; Ἐπραμα-
τοῦμ!

Ἡμερες, καλὲς, μανιτάρες
λένε πὼς εἶναι οἱ μικρές, οἱ κα-
θαρές κι ἄσπρες στὸ θῆλο τους
μὲ τὰ καφετιὰ μαματάκια καὶ
διακρίνονται κυρίως ἀπὸ τὸ
ἄσπρο στεφάνη πᾶχουν στὸ στύ-
λο τους.

Παλαδομανιτάρες λένε πὼς
εἶναι οἱ μεγάλες, οἱ κιτρινωπές
Συνέχεια στὴ 4η σελίδα

ΜΙΑ ΑΔΙΑΚΟΠΗ ΠΡΟΚΛΗΣΗ

Κάθε χρόνος, κάθε μήνας, κάθε ημέρα, είναι και μια πρόκληση δυνατή για ένα καινούργιο ξεκίνημα.

Μια ευκαιρία για νέες αποφάσεις. Για αναθεωρήσεις σκέψεών μας χθεσινών, με άλλα λόγια για μια αδιάκοπη αλλαγή του εαυτού μας.

Ας μην ξεγελιόμαστε όμως, γιατί κάθε μέρα φέρνει μαζί της τις δικές της δυσκολίες.

Έχει δυσκολίες δυνατόν, που θέλουν σώνει και καλά να μας προσκαλούν και να μας προκαλούν και παίρνουν με δρόμο μακριά απ' το σκοπό μας.

Και σκοπός μας είναι ένα και μοναδικός:

Να γίνουμε τέλειοι. Απάνθρωποι χωματεροί και επικαιρικοί να γίνουμε Θεάθρωποι, παντοίνοι, απέθαντοι.

Η δυνατότητα είναι φτεμένη διαβιά μέσα στα σωθικά μας.

Εξαργάται από μας να την ενεργοποιήσουμε, να την κάνουμε πιο δυνατή, που να μας ανεβάσει κάθε μέρα λίγο πιο ψηλότερα. Άλλωστε γ' αυτό πλαστήκαμε.

Εκεί ψηλά βρίσκεται η μόνη πατρίδα μας.

Εδώ είμαστε περαστικοί και διαβατάριοι με μια κοινή αναμονή μ' ένα κοινό καρτέρι, το καρτέρι του θανάτου.

Μα ο θάνατος δεν είναι το τέλος μας, είναι το κατώφλι της αλλαγής μας, μια πρόσκληση και πρόκληση στη ζωή.

Είναι στιγμές που συμπιεζόμαστε σαν κυρίαρχοι του κόσμου με τα μίσια μας, τους εγωϊσμούς μας.

Ποῦ πάμε τέλος πάντων; Αρνούμε ότι κάποτε, ίσως και κάποια ξαφνική τωρινή στιγμή, θα πάψουμε να υπάρχουμε;

Είμαστε ένα τίποτα, μεταξὺ των λεπτών, των ωρών, του χρόνου.

Τονλάχιστον ας προσπαθήσουμε όσο ζούμε, να ζούμε πιο όμορφα, πιο αληθινά τη ζωή μας.

ΚΩΝ)ΝΟΣ ΛΙΑΖΗΣ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

Παρακαλούμε τα μέλη του Συλλόγου μας, τους Νεχωρίτες όπου κι αν διαμένουν, να μας τηλεφωνούν (τηλ. 72.37.557 — 76.45.280) και να μας ενημερώνουν για κοινωνικά θέματα και για πιθανή αλλαγή της διεύθυνσης κατοικίας τους.

Δεν είναι δυνατόν να είμαστε πλήρως ενημερωμένοι και στο χρόνο που πρέπει για τα κοινωνικά θέματα.

Ετσι θα λείψουν και τα μικροπαράπονα που κάπου - κάπου ακούγονται.

Ξενύχτησαν οι «ταξιδιώτες» στο υπόστεγο του ει-κονίσματος στην άκρη του χωριού.

Άρχισε να ξημερώνει πια.

Τα πετεινάκια του χωριού διαλαλούσαν την καινούργια μέρα.

Το καμποχώρι ξύπνησε.

Ξυπνήσανε κι οι «ταξιδιώτες».

Γυρίστηκαν να ξεμουδιάσουνε τα μέλη τους, που 'χαν «τρυπήσει» απ' το χώμα.

«Αντερώθηκαν»...

Τέλος σηκώθηκαν κι αυτοί.

Δεν ήταν τόπος και δεν είχαν χρόνο για ραχάτια. Τίναξαν την κουδέρτα τους.

«Ντουμάνισσε» ο τόπος από τον κουρνιαχτό.

Τη δίπλωσαν, την έδεσαν ρολό και ήταν έτοιμη για να «την κόψουνε στον ώμο» πάνω απ' το σακούλι και τη «μόστρα» τους.

Έριξαν στα μάτια, για ν' ανοίξουν, δυο σταλαματιές νερό απ' το παγούρι τους και γύρισαν —δοθήειά τους — κι έκαμαν το σταυρό τους στην εικόνα, να πάει καλά η μέρα.

Κάθισαν στο πεζούλι, έψαξαν τα σακούλια τους, θρήκανε κάποιο ξεροκόμματο κι άρχισαν να το «ροκανάνε».

Απ' το χωριό έφταναν οι ήχοι από τις πρωινές ετοιμασίες των νοικοκυραίων.

Σε λίγο οι χωριανοί θα ξεκινούσανε για τις δουλειές τους.

Έπρεπε κι αυτοί να πάνουν δρόμο.

Είχαν και περηφάνεια, βλέπετε. Δεν ήθελαν να τους θρουνέ «να κυλιούνται μες στο χούμα».

Όλην αυτήν την ώρα ένας απ' την παρέα τους ήταν πολύ ανήσυχος.

Σαν κάτι να τον απασχολούσε, κάτι να τον βασάνιζε.

Βημάτιζε μπροστά απ' την εικόνα κι όλο μετρούσε κάτι με τ' μάτι.

Κι αποβραδīs ακόμα τριγύριζε μπροστά στο εικονοστάσι μετρώντας κάτι και υπολογίζοντας.

Κούνησε και το «συρταρωτό παγκάρι».

Ήχος μεταλλικός ξεχύθη κε που χάιδεψε ευχάριστα τ' αυτιά του.

— Ωραία! είπε μέσα του μ' ικανοποίηση.

Κανένας όμως της παρέας δεν έδωκε σημασία σ' αυτά του τα φροϊμάτα.

Έκοβε βόλτες, να ξεμουδιάσει ο άνθρωπος. Τί άλλο φυσικότερο απ' αυτό...

ΤΟ ΘΑΜΑ

Αυτός όμως είχε άλλα κα-τά του...

Κάποια στιγμή το αποφά-σισε!

Τί τα 'θελε, σκέφτηκε, τα λεπτά ο Άγιος!...

Οι Άγιοι κεράκια θέλουν και όχι χρήματα!...

Σ' αυτόν θα πιάναν τόπο. Θα 'πινε στο μαγειρείο ένα κρασί με την παρέα του το δράδυ.

Κι όταν θα γύριζαν στο χωριό, με το καλό, θ' άναβε στη χάρη του ένα κεράκι.

Κοίταξε μάλιστα να δει τον Άγιο, μην κάμει λά-θο.

Ναι, καλά τον γνώρισε απ' τ' αλόγό του.

Ήταν ένας Αϊ Γιώργης, που κάρφωνε το δράκοντα με το κοντάρι.

Μέτρηση με την ευκαιρία πάλι την τρύπα με το μάτι.

Ήταν στα μέτρα του χε-ριού του πάνω κάτω.

Κι αφού δεν ήταν μπορε-τό, ν' ανοίξει το συρταρω-τό «ταμείο» του εικονίσμα-τος, γιατί το 'δενε πανίσχυ-ρο λουκέτο, μαζεύει την παλάμη «κάναλο», θάνει και τον αντίχειρα στην αυ-λακιά, που σχηματίστηκε και χώνει το χέρι απ' την ξεχειλωμένη τρύπα, που έ-ριχναν τα κέρματα οι δια-βάτες, στο εσωτερικό του «παγκαριού».

Με δυσκολία γλίστρησε το χέρι, βέβαια, μα πέρασε στο τέλος.

Το 'φερε ένα γύρω κου-φτώνοντας όλες τις πεντα-ροδεκάρες, που ήταν μέ-σα.

Γροθιά το χέρι τώρα, με όλο το περιεχόμενο του συρταριού, προσπάθησε να το βγάλει.

Το χέρι όμως πού να θυγί!

Μάγκωσε στα χείλια της σχισμής.

Προσπάθησε δυο τρεις φορές...

Κανένα αποτέλεσμα.

Τότε ήταν που αναδύθη-καν οι ξεχασμένες, οι πα-λιές οι διηγήσεις που άκου-γε μικρό παιδί από τη θά-βα του κι άρχισαν να φτερο-κοπούν σα νυχτερίδες στο μυαλό του.

«Καλοί, χρυσοί οι Άγιοι, του έλεγε —θεός σ' χωρέσ' την— βάρδα μην τους πει-ράξεις.

Ετσι και τους επείραξες, καρτέρανε εκδίκηση».

Και διηγίονταν τέρατα και σημεία...

—Αυτίνο είναι, σκέφτηκε γεμάτος πανικό.

Με τσάκωσε ο Άγιος!

Άρχισε στο μεταξύ η κι

νση απ' το χωριό.

Κάποια βοϊδάμαξα τριζο-βολώντας ακούστηκε να 'ρχεται πρὸς τη μεριά τους.

— Άίντε να φεύγουμε κι εμείς..., φώναξε κάποιος απ' την παρέα, και σηκώθηκε.

Σηκώθηκαν κι οι άλλοι και φορτώθηκαν.

Αυτός αναστατώθηκε.

— Πού πάτε, ρε παιδιά, δίχως εμένα; Δε βλέπιτι, που ο Άγιος κρατάει το χέρι μ'!

Κοιτάνε και τί βλέπουνε!

Ο σύντροφός τους παγι-δευμένος στο εικόνισμα.

— Τί φκιάν'ς αυτού, μωρέ;

Τον Άγιο δάλθηκες να κλέψ'ς;

Ξαγράφωσι του χέρι σ' απ' αυτού και πα να φύθ-γουμε από δω!...

Θα μας τσακώσ' νι οι «γ' δαλάδεις» κι θα μας ρέψ' νι στου ματσούκι...

— Δε μ' απουλάει, σας λέ-ου... Δε μ' πιστεύιτι; Μ' θού-τ'ζι του χέρι μ' κι του θα-στάει καρφουμένου.

Ο αραμπάς τώρα ακούγε-ται κοντύτερα.

Φάνκε μάλιστα αργοκί-ντος στου δρόμου τη στρο-φή.

Σε λίγο θα 'ταν μπροστά στο κόνισμα.

— Τράβα, μωρέ, του χέρι σ'!...

— Ιτούτ' είναι καλοί!... Δε μ' απουλάει, σας λέου!...

Δεν του καταλαβαίνιτι; τους λέει αλαφιασμένος, ε-νώ τραβούσε το χέρι του απεγνωσμένα.

— Ε, τότε στο κόβω απ' τ' ρίζα κι γλιτώνουμε, λέει ο πιο παλικαράς της συντρο-φιάς και σέρνει το χαντζά-ρι απ' το ζωνάρι.

— Για όνομα τ' θιού, τί πα να κάν'ς!... φωνάζει ο-παγιδευμένος κι απλώνει ασυνείδητα τα δάχτυλα,

τραβώντας σύγχρονα το χέρι δυνατά, για να το φέ-ρει να προφυλαχτεί απ' το-μαχαίρι.

Ανοίγοντας τα δάχτυλα,

λύθηκε ο «κόμπος» της γροθιάς. Τα χρήματα έπε-σαν πάλι στο συρτάρι. Ο ό-γκος του χεριού έγινε μι-κρότερος, πέρασε απ' τη σχισμή και λευτερώθηκε.

— Δόξα σοι, Παναούλα μ' γλίτουμε! είπε με ανακού-φιση.

Φορτώθηκε κι αυτός τα πράγματά του και, κάνον-τας το σταυρό του για το αί-σιο αποτέλεσμα, θγήκε α-κολουθώντας την παρέα του.

Το δράδυ δε θα 'πινε στο-μαγειρείο κρασί...

Γλίτωσε το χέρι όμως.

Κι είχαν να μολογάνε για το θάμα, που είδαν με-τα μάτια τους!...

— Ακούτι ν' ατουν κρατά-ει ου Άγιος διμένο όσο να-απολύσει τα λεπτά!...

Μεγάλη η Χάρη Τ'!...

π.μ.

ΤΟ ΡΑΛΙ

Τελείωσε με επιτυχία, λένε αυτοί που ξέρουν, το 39ο Ράλι «Ακρόπολις», που μια ειδική διαδρομή του ήταν:

ΔΟΜΝΙΣΤΑ — ΝΕΧΩΡΙ.

Μοιράστηκαν συγχαρητήρια στους διοργανωτές, στους νικη-γώνες. Ανοίχτηκαν συμπάνιες τές βραβεία, έπαινοι στις εται-ρείες που πήραν μέρος στους α-κατά τα συνηθισμένα!

Και οι αγώνες έγιναν παρελ-θόν!...

Μα εμείς ζούμε με αγανάχτη-ση τ' αποτελέσματά τους.

Στον έτσι κι αλλιώς παλιό-δρομό μας, δεν άφησαν χώμα και χαλίκι με τις «πάντες»τα «σπιναρίσματα» και τα «ανάπο-δα τιμόνια» των οδηγών.

Τα λίχνισαν πάνω στα έλα-τα και στις πλαγιές.

Κι απόμειναν πάνω στο κατά-στρωμα του δρόμου κοτρώνια και χαντάκια, για να σκουντου-φδάμε κατεβαίνοντας.

Κι ούτε οι διοργανωτές, ούτε οι εταιρείες, ούτε κι η Νομαρ-χία ενδιαφέρθηκαν να αποκα-ταστήσουν τις ζημιές.

Και ένα γκρέιντερ, που πέρα-σε πριν από το ράλι, μήπως θα έπρεπε να διαβεί μετά από αυ-τό για να φτιάξει τις ζημιές;

Ή είχε για σκοπό να εξυπηρε-τήσει τους αγώνες κι εμείς οι γτόπιοι να πάμε να... κουρευό-μαστε;

Άλλωστε μαθημένοι είμα-στε!...

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΟΙΚΟΠΕΔΟ

Πωλείται το οικόπεδο του Φωλιά στο συνοικισμό «Κα-τσαοναίικα».

Πληροφορίες στον Αθανά-σιο Θεοδ. Λειβαδίτη, Πέλοιο 7 Παγκράτι Λαμίας Τ.Κ. 35200. Τηλ. 0231)27264.

Δημ. Φ.

ΜΗΝΥΜΑ ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΝΕΧΩΡΙΤΕΣ

Ο Σύλλογος βοηθά το χωριό, διατηρεί τη σύμφιξη των σχέσεων των άπανταχού συγχωριανών, τρέχει στους άσθενείς, παρευρίσκεται σ' ευχάριστες και δυσά-ρεστες περιπτώσεις των συγχωριανών και καλλιερ-γεί την αγάπη των Νεχωριτών.

Εάν πιστεύεις και σ' αυτά ανωτέρω, γράψου μέλος του Συλλόγου σου, γιά ήθικη και υλική συμπαράσταση. Ο Σύλλογος είναι πάντα κοντά στους Νεχωρίτες, ός έρθουν και αυτοί κοντά του.